

اثربخشی طرحواره درمانی بر اضطراب اجتماعی و بدریخت انگاری بدنی در دختران نوجوان مبتلا به چاقی

فرزانه قربان پور احمدسرگورابی^۱، سعیده صالحی قرالر^۲، مرضیه پورامید^۳، محمد رضوی^۴

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، موسسه آموزش عالی رحمان رامسر، مازندران، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه پزشکی، واحد بوکان، دانشگاه آزاد اسلامی، بوکان، ایران

۳- کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، موسسه آموزش عالی رحمان رامسر، مازندران، ایران

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه پزشکی، واحد بوکان، دانشگاه آزاد اسلامی، بوکان، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر اثربخشی طرحواره درمانی بر اضطراب اجتماعی و بدریخت انگاری بدنی در دختران نوجوان مبتلا به چاقی بود. این پژوهش در زمره تحقیقات نیمه تجربی و با رویکرد پیش آزمون و پس آزمون است. جامعه آماری پژوهش حاضر را ۳۰ نفر از دانش آموزان دختر نوجوان مبتلا به چاقی در شهرستان رشت بودند که در دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم بندی شدند. روش نمونه گیری در این پژوهش تصادفی در دسترس بوده است. جهت گردآوری داده ها از پرسشنامه های اضطراب اجتماعی لیوویتزا (LSAS- SR) و مقیاس اصلاح شده ی وسواس فکری عملی برای بدریخت انگاری بدن (YBOCS - BDD) استفاده شد و پروتکل طرحواره درمانی یانگ در ۱۲ جلسه بر روی گروه آزمایش پیاده سازی گردید. تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS26 و آزمون تحلیل کوواریانس صورت پذیرفت. یافته های حاصل از آزمون تحلیل کوواریانس نشان داد که طرحواره درمانی بر اضطراب اجتماعی و بدریخت انگاری بدنی دختران نوجوان مبتلا به چاقی تاثیر دارد ($p < 0/01$)، نتایج حاکی از آن بود که طرحواره درمانی موجب کاهش اضطراب اجتماعی و بدریختی انگاری بدنی در دختران نوجوان مبتلا به چاقی شده است.

واژگان کلیدی: طرحواره درمانی، اضطراب اجتماعی، بدریخت انگاری بدنی، چاقی